

til Politis-, Justitsvæsen osv., og eventuelt gav et Tilskud af Statskassen til Vedligeholdelsen af Hovedlandevejene, ikke saaledes, at man gjorde det afhængigt af Udgifternes Størrelse hvert Aar for sig, men saaledes, at man paa Grundlag af det forudgaaende Aars Udgifter til Hovedlandevejenes Vedligeholdelse i de forskellige Amtsraadskredse kom til en bestemt Norm, hvorefter man bestemte, at der fremdeles skulde ydes til hver Amtsraadskreds et vist aarligt Tilskud af Statskassen. Det vilde jeg ikke finde urimeligt, idet jeg tror, at man, da man paa een Gang lagde Byrderne til Hovedlandevejenes Vedligeholdelse fra Staten over paa Amtskommunerne, gjorde et Spring, der var vel stort; det har jo Lovgivningsmagten her i Landet undertiden været noget tilbøjelig til; jeg skal i saa Henseende henvise til den bekendte Lov af 29de December 1857 om Kæringsvæsenet. Alle ere vist enige om, at det Spring, man da gjorde, ogsaa var noget for stort. Smidderid, hvorledes man end vil tænke sig Ordningen af denne store og vigtige Sag, som Lovforslaget omhandler, synes det mig, som om der kun er liden Udflugt til, at man kan faa noget væsentligt ud deraf, i alt Fald paa det nærværende Tidspunkt, fordi det synes, som om den højtærede Finansminister — og det giver jeg den højtærede Minister Ret i — har Betænkelighed ved at paaføre Statskassen en betydelig vedvarende Forpligtelse udover, hvad den allerede nu har — og vedvarende maa Forpligtelsen blive — og da det paa den anden Side — deri kan jeg til Dels være enig med den ærede Ordfører — synes, at ville tage nogen Tid at faa tilvejebragt de Indtægter for Statskassen, som muligvis ville blive nødvendiggjorte ved dette Lovforslags Fremme, ere Udgifterne desværre ikke meget lyse. Jeg skal i Forbindelse dermed sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), at jeg er enig med ham i meget af, hvad han sagde i sit sidste Foredrag, kun ikke i den Betragtning, han rimeligvis gør gældende, naar han atter i Dag fremsætter en Sammenligning mellem Udgifterne i Sognekommunerne og Amtskommunerne paa den ene Side og Udgifterne i Bykommunerne og Københavns Kommune paa den anden Side og derefter anstiller en Sammenligning, idet det er, jeg vil ikke sige misvisende, men ude af Stand til at bevise noget som helst. At sammenregne det Stattebidrag, der ydes i de forskellige Kommuner, er efter min Mening ørkesløst, fordi det intet beviser om Skatteevnen.

Skatteevnen er, som alle vide, fortrinsvis til Stede i København og de større Byer. Naar jeg undtager ganske enkelte Personers betydelige Formuer paa Landet, er det ganske utvivlsomt, at Skatteevnen for Landkommunerne Vedkommende er i overordentlig Grad mindre end for Københavns og de større Byers Vedkommende. I det hele er denne Norm: Skatten pr. Hoved — deri er jeg enig med den ærede Ordfører — aldeles urimelig. Det er ikke et brugeligt Grundlag, hvorved man kan komme til en fornuftig og samvittighedsfuld Sammenligning mellem de forskellige Samfundsklassers Skatteansættelse i By og paa Land. Jeg kan godt erkende, at der maa være god Grund til inden for en vis Grænse at komme Byerne til Hjælp med en lignende Lettelse som den, her er Tale om for Landbruget, men jeg indser ikke Muligheden af at tilvejebringe det Beløb, som dertil maatte være nødvendigt, naar Finansudvalget — og det maa jo nærmest være dets Opgave — end ikke formaar at tilvejebringe det Beløb, som dette Lovforslag vil kræve. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det ikke er uretfærdigt, forudsat at Pengene ere til Stede, og at Statskassen har Raad dertil, at Staten træder hjælpende til med et saadant Beløb, som her er Tale om, nemlig et Par Millioner Kroner eller maasse noget mere. Jeg vil indrømme, at hvis man gif den Vej, som jeg har tænkt mig, nemlig at der blev givet Bidrag til Amtsrepartitionsfondene i Genhold til deres Udgifter til Hovedlandevejenes Vedligeholdelse med omtrent Halvdelen, og til deres samtlige Justits- og Polititudgifter, kunde Beløbet næppe blive synderligt større end et Par Millioner Kroner. Der er fra anden Side i Dag gjort gældende, at det Beløb, som Lovforslagets Gennemførelse krævede, vilde blive betydelig højere end $2\frac{1}{2}$ Million Kr., fordi Udgifterne allerede nu skulde være over 5 Millioner Kr. ialt. Det tror jeg egentlig ikke, forudsat man ikke giver Tilskud fra Statskassen i den Form, Lovforslaget tilstøter; thi gør man det, er jeg enig med det ærede Medlem for Ringbøbing Amts 1ste Valgkreds, S. C. Christensen, i, at saa vil vistnok den ret besøgede Ros, som den ærede Ordfører gav Amtsraadene med Hensyn Sparssommelighed tage en brat Ende. Hvis man kommer dertil, at Amtsraadene disponere nogenlunde frit ikke alene over deres egne Midler, men ogsaa over et lignende Beløb af Statskassens Midler, er det mig klart, at saa bliver Sparssommeligheden ingenlunde saaledes, som den nu har været, og det vil jeg be-